

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 4793

1745

ASCETICI.

1746

Subscriptus annus 1600. Alterum
latinum, si phrasin et numeros
spectes, non infelix, sed effera

male dicendi rabie supra germanicum:

*Ex cane foeta parens effudit Scropha Suitas
Scropha gerens triplicem gemmis auroque coronam &c.*

Notatur in margine *Canisius*. Sub
finem intorquetur flagellum Poe-

tae cuidam, qui a Schola *Wite-
bergenſi* defecerat,

*Qui Praeceptorem insigni pietate Philippum
Defundit, nil debentem mortalibus ullis,
Arte illa laceras, quam tradidit ante Magister,
Nec, qui vivit adhuc, vivatque, optamus, Eberus.
Discipuli effugit morsus &c.*

Staphylum putasse, nisi hic qua-
diennio tantum *Melanchthoni* su-
perfuiisset.

emplaria istud praeferunt, e con-
fusione cum alio *Paschasio* autore
*Librorum de S. Spiritu a Grego-
rio M. L. IV. Dial.* laudato pro-
fectum videtur. Aliam confusio-
nem offert *Codex noster*; nam *He-
rib. Rosweydem* in edendis *Pa-
trum Vitis* multis annis elaboran-
tem nolim lapsus arguere. Adsi-
xit ille *Paschasi* Praefationem
Libro suo VII. Edit. Antwerp.
1628. p. 664. At vero *Liber*,
quem in Codice nostro praecedet,
Rosweydi V. est, interprete *Pel-
agio*, dicto pariter, ut *Paschasi*,
S. Rom. Eccl. Diacono, unde a
Librariis *Paschasi* et *Pelagium*
temere confusos putem. Interim
Sigebertus Gemblac. versionem
Libri V. diserte c. 115. Pelagio
adsignat. Procedit hic *Liber* in
Codice non plane eo Exemplo-
rum ordine, quo apud *Roswey-
dum*, et definit in *Vitam Thaisis*,
Euprosynae et *Pelagiae*, quae
habentur *Rosw. L. I.* demum in
Memorable factum in britania an-

R. 2291 Codex chartaceus lat. Sec.
XV. Folior. 264. f. max. per
duas columnas luculente et bene
scriptus, coloribus illustratus, et
quondam Monasterij Sancte Doro-
thee Virg. et Milt. Wienne Ca-
nonicorum Regularium Ord. S. Au-
gustini sequentia complectitur: In-
cipiunt abortaciones sanctorum pa-
trum ad profectum perfectionis vite
religiosorum pertinentes. Praeit
Prologus: *Domino venerabili patri
martino presbitero et abbatи pascasi-
us. Vitas patrum grecorum ut cete-
ra facundia studiose conscriptas &c.*
*Martinus hic Pannonius est ex Ab-
bate Dumienſi in Galicia Archie-
piscopus Braccarenſis, defunctus
a. 580. Paschasius vero Dumien-
ſis potius, quam Rom. Ecclesiae
Diaconus; quod enim aliqua Ex-*

Rr 2

glorum,

1747

C O D I C E S

1748

glorum, de quodam, in regione northymbriorum que vocatur in cuningrum, per modum Tundali extra corpus infernum et coelum lustrante, et, quae vidisset, deinceps Engilo monacho et presbytero referente.

II. fol. 81. p. 2. *Incipit prologus in librum de apibus quem bonum uniuersale uocant. Thomam Cantipratanum O. P. Brabantum autorem novimus et Apiarium hunc illius, inscriptum Humberto generali Ordinis sui magistro jam utroque Vol. retulimus. Exemplar praesens collatum cum Edit. Duacena Colvenerii 1597. 8. in II. quidem Libros divisum est, qui tamen Capitum numero dissident; prior enim non XXV. sed XXVI. posterior non LVII. sed LXI. numerat, Textu tamen utrobique integro.*

III. fol. 173. *Incipit prologus in excerptum Dyalogi Cesarij. Decepit Librarios hujus Prologi initium: Colligite fragmenta ne pereant &c. Hinc arbitrati sunt, haberi hic e magno Caesarii Monachi Cisterc. Vallis S. Petri vulgo Heisterbicensis Opere dialogico XII. Distinctionibus constante non nisi Excerptum, cum tamen integrum adsit, si Prologum demas, qui nobis ibi finitur: Et quia continencia buius dyalogi satis miraculosa est, nomen ei indatur dyalogus miraculorum; in Tissierii autem Bibliotheca Cisterc. T. II. p. 2. ulterius procurrit ordinis Distinctionum rationem reddendo. Multa in his Distinctionibus incredibilia et absurda legi, fatentur E-*

ditores ipfi, Autor vero in Prologo ita viam sibi praemunivit: Testis est michi deus, nec unum capitulum quidem in hoc dyalogo scripsisse (Edita recte finxisse) et si aliqua forte aliter sunt gesta quam a me scripta, magis videtur hijs imputandum, a quibus sunt relata. Certe magis; interim istud a credulitatis vitio Caesarium non purgat. Nomen suum ille, uti Cantipratanus συγχεοντος, reticuit; innuit tamen, e primis VI. priorum Distinctionum literis illud erui posse, et en e combinatis illis CESARI.

DCCXXVI.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3348

XII. Folior. 158. 12. eleganter scriptus manu, ut Scheda inserta testatur, Luitboldi pluries memoriati Coenobitae Lacus Lunae vulgo Monsee, et rubricis distinctus Asceticus est primumque offert Tractationem de Humilitate, Obedientia et Timore Caritatis προδοσιας ad novellos Religiosos directam, quae incipit: Quia humilitas est genitrix uirtutum, et hominis humilitas non ab homine, sed desursum est, ab eius humilitate incipiamus, qui ait: Discite a me &c. Si Luitboldus scriptor est, non est autor; non enim scripsisset fol. 25. p. 2. nititur homo ad plantationis fraudulenter culmen attingere pro praelationis.

Fol. 45. p. 2. Sequitur Epistola ad quasdam sacras Virgines, Karissimis in christo sororibus Fr. L. aut G. aut etiam B. ita difficulter statuas. Aliquando uobis laquens